

**Wyrok z dnia 24 stycznia 1997 r.
II UKN 68/96**

Przepis prawa materialnego, który nie został zastosowany przez sąd dla uzasadnienia rozstrzygnięcia może być zasadną podstawą kasacyjną tylko wtedy, gdy wnoszący kasację wykaże, iż jego pominięcie stanowi określone w art. 393¹ pkt 1 KPC naruszenie prawa materialnego.

Przewodniczący SSN: Maria Tyszel, Sędziowie SN: Kazimierz Jaśkowski (sprawozdawca), Maria Mańkowska.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 24 stycznia 1997 r. sprawy z wniosku Zinaidy K. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych-Oddziałowi w B. o jednorazowe odszkodowanie, na skutek kasacji organu rentowego od wyroku Sądu Apelacyjnego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Białymstoku z dnia 22 października 1996 r. [...]

o d d a l i ł kasację

U z a s a d n i e n i e

Wyrokiem z dnia 22 października 1996 r. [...] Sąd Apelacyjny-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Białymstoku zmienił wyrok Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Białymstoku z dnia 12 kwietnia 1996 r. [...] oraz poprzedzającą go decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych-Oddziału w B. i uznał zdarzenie z dnia 18 września 1994 r., w wyniku którego zmarł Czesław K., za wypadek przy wykonywaniu umowy zlecenia oraz przyznał wnioskodawczyni Zinaidzie K., jako matce zmarłego, jednorazowe odszkodowanie. Wypadek polegał na poparzeniu gorącą wodą w zakładzie zlecniodawcy - Okręgowej Spółdzielni Mleczarskiej w H.

Jako materialnoprawną podstawę wyroku Sąd Apelacyjny powołał art. 20 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 19 grudnia 1975 r. o ubezpieczeniu społecznym osób wykonujących pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia (jednolity tekst: Dz. U. z 1995 r., Nr 65, poz. 333), który dotyczy pojęcia wypadku przy wykonywaniu umowy zlecenia oraz art. 6 ust. 2 pkt 4 tej ustawy i art. 12 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (jednolity tekst: Dz. U. z 1983 r., Nr 30, poz. 144 ze zm.) z których wynika prawo wnioskodawczyni do jednorazowego odszkodowania z tytułu tego wypadku.

Od tego wyroku kasację wniósł Zakład Ubezpieczeń Społecznych-Oddział w B. zarzucając "naruszenie prawa materialnego przez błędną wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie, a w szczególności art. 6 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. (Dz. U. z 1983 r., Nr 30, poz. 144 ze zm.) o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych". Zdaniem wnoszącego kasację wypadek nie nastąpił przy wykonywaniu obowiązku wynikającego z umowy zlecenia, a ponadto poszkodowany spowodował wypadek wskutek rażącego niedbalstwa, przy czym nie można wykluczyć, że był on pijany.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja nie jest uzasadniona

Według art. 393¹¹ KPC Sąd Najwyższy rozpoznaje sprawę w granicach kasacji, bierze jednak z urzędu pod rozwagę nieważność postępowania. Kasacja organu rentowego opiera się na zarzucie naruszenia prawa materialnego przez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie (art. 393¹ pkt 1 KPC). Według wnoszącego kasację Sąd Apelacyjny naruszył art. 6 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r., który określa pojęcie wypadku przy pracy. Przepis ten nie był zastosowany przez Sąd. Z tego względu może on być zasadną podstawą kasacyjną tylko wtedy, gdy wnoszący kasację wykaże, iż jego pominięcie przez Sąd stanowiło naruszenie prawa materialnego (art. 393¹ pkt 1 KPC). Wnoszący kasację nie wskazał, dlaczego w sprawie powinien mieć zastosowanie art. 6 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. Jego ewentualne wywody na ten temat i tak byłyby bezzasadne, gdyż poszkodowany był zatrudniony na podstawie umowy zlecenia, a nie umowy o pracę. Trafnie zatem Sąd Apelacyjny do omawianego wypadku zastosował art. 20 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 19 grudnia 1975 r., a nie art. 6 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r., który dotyczy innego stosunku prawnego. Przesłanki uznania zdarzenia za wypadek przy pracy lub wypadek przy wykonywaniu umowy zlecenia są podobne, jednakże - jak wynika z art. 393¹¹ KPC - Sąd Najwyższy nie jest uprawniony ani zobowiązany do rozpoznania kasacji z uwzględnieniem innych podstaw kasacyjnych niż w niej powołane (z wyjątkiem nieważności postępowania).

Z tych względów na podstawie art. 393¹² KPC orzeczono jak w sentencji.

=====